

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

AANKONDIGINGEN. per regel . . . fr. 1,00 . . .

BUREAU & REDACTIE : DRUKKERIJ COLLEE REGULERENWAL (Stenderpoort) — TONGEREN —

Vonderbaar en Neoit gehoord

BEANGRIJKE BEOORDEELING VAN PIERRE LOTI.

leiding.

ndien dezen zwijgen, dan zullen de an roepen, zoo staat er geschreven: Evangelie van S. Lucas (1940). Dit et antwoord gaf de Zaligmaker gaf e Pharisees die het niet konden ver-

plaats waar men voor altoos vergeving zou lekomen en zuiver zou zijn. Met een helderklare zekerheid, die niet van deze aarde schijnt, zegde hij deze dingen. Hij zong zwools noot een profheet het had kunnen doen, den zang der eenwike wederziening die eeuwlenag der menschen in hun lijd-

diep door in het hartje van haar kind. Een christene moeder voelt wel hoe ze niet dat zietje moet omgaan om er de eerste godsbeginselen diep in te planten. Indien alle moeders hun kinderen zoo van jongsaf in den katholieken godsdienst opvoeden, zou men nu een massa jongelieven onverschillig zien worden.

wijsbelangen, sociale belangen bij betrokken. Het ware niet verantwoord van mijnentwege indien ik overhaast, zonder grondige studie van het probleem, zooals het zien thans voordeet, mij alleen op het advies van uitsluitend philologen verliet, om een kwestie op te lossen, die mijn voorgangers met zooveel voorzichtigheid en tact nog niet rijp hebben geacht.

ten in staat zijn, nog veel meer voort te brengen dan hetgeen het nu op de wereldmarkt werpt.

Concurrentie en werkregeling.

Maar de Japansche concurrentie is zeker een gevaar. De groote nijverheidsstad Osaka, waarvan het artikel spreekt telt meer inwoners dan Brussel, Antwerpen, Luik en Gent te zamen met al hun voorsteden. Zulke fabriekstad kan buitengewoon veel voortbrengen, en zij die meenen dat het genoeg is de werkregeling in ons land naar beliefte vast te stel en zouden zich deernlijk kunnen vergissen. Ze redeneeren als groote kinderen en beroepen zich spoedig op een sluiten der grenzen voor vreemde produkten. Alsd men dan mondvoorwaard zou hebben in een land dat broodgraan kan voortbrengen voor drie tot vier maanden. Om de monden open te houden voor negen maanden moet men bijkopen.

Devalutie en staking.

We loopen hoog op met het optimisme van M. Van Zeeland. Maar waar hij verklaard heeft, dat de devalutie geen verband houdt met de stakingen kunnen we zijn zwaartje niet bijbrengen. De verduring die er het gevolg van was, dient zeker in aanmerking genomen te worden. Dit kan men lezen in het artikel 'De nieuwe Regering en de Kamers' en elders.

Wij hopen en wenschen dat het getal menschen die den ernst van den toestand bestudeeren zal toenemen. Dat zal de verbeteringswenschen beperken en de oplossing der moeilijkheden mogelijk maken.

G. S.

De Man der Moeilijkheden

EEN GROOTE BELG.

M. VAN ZEELAND VOORZITTER VAN DEN VOLKENBOND.

De gelukster van M. Van Zeeland.

Men zou zeggen dat een gelukster de hoopbaan van M. Van Zeeland bestraalt. Tijdens de binnenlandsche moeilijkheden heeft hij een groot optimisme aan den dag gelegd, en zoover de onstaandigheden het toelieten, hield hij erin het vertrouwen zijner medeburgers te winnen en in deigen-dige omstandigheden den financieelen toestand van ons land te verbeteren. Dat was het werk van zijn eerste optreden als minister-president.

Zijn tweede optreden was vergezeld van een algemeene werkstaking. Dank aan zijn groot optimisme gelukte hij erin de noodige maatregelen te doen stemmen die deze staking deden luwen en ze weldra zullen doen uitsterven.

Zijn verkiesing als Voorzitter van den Volksbond.

En nu op Dinsdag, 30 Juni, heeft te Genève, de Volksbond die zich eveneens in een buitengewone crisisperiode bevindt beroep op den grooten Belg gedaan om de debatten te leiden. Inderdaad de afgevaardigden van 47 landen op 51 hebben hun stem op den heer Van Zeeland uitgebracht ten einde hem tot den hoogen Eerepost van Voorzitter van den Volksbond aan te stellen.

Aanspraak van M. Van Zeeland.

De Heer Van Zeeland dankte voor de groote eer aan zijn land, aan België aangedaan, maar verheelt de moeilijkheden; niet die hij in zijn ambt zal ontmoeten. Eereposten, zoo zegde onze Eerste-Minister o.m. worden met den dag zwaarder naarmate de moeilijkheden van den internationalen toestand ernstiger worden. De eer die me vandaag te beurt valt is, in de tijden die we beleven, zeer te duchten.

De Volksbond staat op een keerpunt.

Deze uitdrukking had nooit zoo haar volle betekenis als thans. Wie van ons heeft zich niet, tijdens de reis naar Genève beangstigd gevoeld, door de gedachte aan de woorden die hij zou te spreken, de beslissingen die hij zou te nemen hebben. Het dunkt mij dat het lot van een groot gedeelte der menscheit in de weegschaal ligt. Wat we thans in een der schalen zullen leggen kan of langs den slechten kant doen hellen, of voor langen tijd langs den goede. Daarom kan men zich niet weerhouden te sidderen bij de gedachte dat één onvriendelijk, één verkeerd woord, één onvoorzichtig of voorbarig gebaar, voldoende zijn om onze pogingen op de baan der grootste gevaren te leiden.

De economische moeilijkheden van de wereld zijn minstens zoo groot als de politieke strijdigheden.

Maar de economische moeilijkheden van de wereld zijn minstens zoo groot als de politieke strijdigheden. Wil men een gedacht van de moeilijkheden waarvoor de wereld op economisch gebied geplaatst is, dan leze men in ons Bijblad het artikel over de Japanse mededinging. Niet dat de toestand reeds zoo erg is, als hij daar beschreven wordt. Inderdaad opdat hij onmiddellijk zou draagend worden, zou Japan mee-

Opvoeding

DE GODSDIENSTIGE VORMING DER KINDEREN.

Vergelijking.

Tegenover de lichamelijke en de verstandelijke opvoeding van het kind komt de godsdienstige vorming dikwijls op het achterplan. Het kind wordt goed verzorgd en al het mogelijke wordt gedaan om het in bloeiende gezondheid te houden, maar op de godsdienstige opvoeding, vanaf de prilste jeugd, wordt weinig acht gegeven. Vele ouders, zelfs diep-christelijke ouders, stellen zich tevreden met het godsdienst-onderricht dat gegeven wordt in de kerk en de school. Ze denken dat dit volstaat om hun kinderen christelijk op te voeden en ze staan later dikwijls heel verwonderd over de onverschilligheid van hun grootte zoons en dochters. Deze onverschilligheid valt nochtans best te begrijpen. De grondslag van het katholieke gemoedsleven ontbreekt bij die kinderen.

Geen diepe vorming.

Ze kregen door de catechismussen in kerk en school wel een laag mischisen een goede laag godsdienst bovenop. Maar de godsdienstige vorming heeft nooit het diepere zielsleven beroerd. Een kind zou nooit een tijdspit uit zijn prilste jeugd mogen kennen waaraan geen treffende godsdienstherinneringen verbonden zijn. En hier is het weer moeders taak. Het hart van de vrouw is veel teergevoeliger dan dit van den man en dringt door tot in 't diepste van het kinderreinoed. Moeder kan niet vroeg genoeg met de godsdienstige opvoeding bij haar kinderen beginnen. De jonge geest van het kind is buitengewoon vatbaar voor indrukken en die aller eerste indrukken hebben altijd een invloed, 't zij bewust of onbewust, op het leven.

Gulden lessen der moeder.

Moeder moet aan haar kindje spreken van Jesus, waaraan haar kind in alles een voorbeeld moet nemen. Ze moet Jesus, leven doen kennen door vertellingen uit de Gewijde Geschiedenis, door prentjes en beeldjes. Door het stalleken van Bethlehem. Zij moet aan haar kindje doen begrijpen dat het alles van Jesus heeft gekregen: zijn moeder die zo goed voor hem zorgt, zijn speelgoed, zijn voedsel, zijn kleedjes en leeren hoe het Jesus moet bedenken voor al die goede en schoone gaven. Het moederhart is lijnvoellig en dringt

MOOIE SPREUKEN

God heeft het lijdjen in ons menschenleven geplaatst als een wegwijs voor den weg naar den hemel. (Lamennais).

De versterving is een vijandin der vreugde! Men doet het karakter der versterving geen onrecht aan door te beweren, dat de vreugde een der voorraamste elementen is in 't geestelijk leven, en niet zelden worden menschen in hun geestelijken vooruitgang of in de standvastigheid hunner roeping belemmerd door gebrek aan vreugde. (P. Faber).

Nooit gevoel ik mij beter dan wanneer het mij niet wel gaat. (H. Francisus van Saes).

Wie weet te lijdjen mag alles aanpakken. (Vauvenargues).

De Spellingkwestie

Een belangrijk vraagstuk.

De kwestie waarom het gaat is belangrijk want moesten de nieuwigheden die men wil opdringen in eens doorgevoerd worden dan, zouden weinige personen nog in staat zijn correct, zonder fout te schrijven. Dat heet natuurlijk « vereenvoudigen ». Het is dan van belang te vernemen welke de stand der kwestie is en we vernemen zulks uit een persgesprek van twee iluete, minister van Onderwijs in België.

Ministerieele verklaringen.

In verband met de spellingkwestie verklaarde de minister aan den correspondent van het Algemeen Handelsblad van Amsterdam: — Laet ik allereerst hulde brengen aan mijn Nederlandschen collega minister Slotemaker de Bruine, die onmiddellijk naar mij toegekomen is om een zoo noodzakelijke verstandhouding te bewerkstelligen: de toekomst van onze taal ligt ons allen te nauw aan het hart, om elk onzes weegs te gaan.

Taaloneid tussen Noord en Zuid.

Ik stel als mijn voorgangers voorop dat de taaloneid tusschen Noord en Zuid absoluut moet worden bewaard. De spellingkwestie is echter noch in Nederland, noch in Vlaanderen een louter philologische kwestie, die door een philologische commissie kan worden opgelost. Er zijn ook onder-

Hij heeft het ware voorschrift uitgesproken van vrede en van minder lijdjen, voor hem nooit op de aarde gehoord, en dat alleen voldoende zou zijn om onze moderne kwellingen te stillen; nist elktide....

Welke stille than op deze boorden (van meer van Genesareth), welke dood-druk op deze wieg van de wereld!... t brandend middaguur radert, e onze luten, onder de drukking van licht en arnte, langs de riethalmen, bij het ges der vliegen, bewegen zwaar en zwaar voort. Wij onderraan de groote, zwijg-ned drukking der pinnen en der eenzaam- id....

Leering van Jesus.

« Hij zeldte nooit gehoorde en wonderbare ngen... En dit gebeurde daar, in deze klei- nhammen, die sedert eeuwen zijn een- am geworden, waar wij alleen voorbij- ad, e slechts de tienduizenden waterjuf- tjes opjagen, die op de riethalmen wan- ingeslagen. Het was in den tijd, wan- der dit Galilea, dat niet meer is als toen, og een intens, natief leven medemakke; eden en menschelijke maatschappijen die ij ons niet goed voorstellen kwamen in lating door zijn adem. Oogen en aange- rchten, waarvan wij de stof niet zouden urnen weervinden kwamen in beycet- ng en g'andsen van vreugde bij het aan- oren van Hem.

« Hij sprak van vergeving, van eindelo- e barmhartigheid, in een tijd toen de men- chen slechts sombere godden kender, die e dictators van de oude wetten van wraak e bloed optraden.

« Hij zeldte nooit gehoorde en wonderbare lingen!... Ach! was het ons gegeven ze og te hooren!...

De grootheid van Jesus.

« Hij overtrof nog, — wat men later ook roeft willen beweren,—dan boeddha (Akya- Moeni), (1) die voor zijn komst, de goddie- likste der menschen geweest was. « En de geleerden die, in onzen tijd, op menschelijke wijze zijn zending hebben willen verklaren, zijn er niet in gelukt. Even weinig zijn zij er in geslaagd het mysterie op te helderen van de aankondig- ingen der profeten en van het ondoor- grondelijke boek van Isaias. Zoodat rond Hem toch onbegrijpelijke glansen blijven uitstralen....

« Oeh, wat hij vooral zegde, en wat Chakya- Moeni met zijn onbepaald nirvana, niet had durven denken: Hij verklaarde dat de persoonlijkheid, de heersinning, de liefde, zonder welke het niet de moeste waar zou lijn te herleven, na den dood voortduren, en dat er een eidelooze vereeniging met de geliefde was op het bereik van een